בבית האסורים — עסק במים ראשונים

דף עבודה בעקבות רבי עקיבא

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

להלן מערך שיעור וסיפור חינוכי, רגשי ומרתק על רבי עקיבא בבית האסורים ומסירות נפשו על נטילת ידיים . הסיפור נבנה בקפידה עבור בנים בכיתות ב׳-ד׳ בחינוך הדתי-לאומי, תוך שימוש בעקרונות הסטוריטלינג שביקשת (Show, Don't Tell), תיאורים חושיים, מבנה רגשי) והקפדה מוחלטת על כבוד התורה וחכמיה.

פְּתִיחָה: חֹשֶׁךְ בַּצִּינוֹק הָרוֹמָאִי

יְלָדִים, נְסוּ לַעֲצֹם אֶת הָעֵינַיִם וּלְדַמְיֵן חֶדֶר שֶׁאֵין בּוֹ חַלּוֹנוֹת. הָאֲוִיר בַּחֶדֶר טָחוּב וְקַר, צִנַּת הָאֶבֶן חֲדִירָה עַד לָעֲצָמוֹת, וְרֵיחַ שֶׁל עָפָר וְטַחַב עוֹמֵד בָּאֲוִויר. הַדָּבָר הַיָּחִיד שֶׁאֶפְשָׁר לִשְׁמֹעַ הוּא טִפְטוּף אִטִּי שֶׁל מַיִם מֵהַתִּקְרָה הָרְטֻבָּה וְצִלְצוּל שַׁרְשְׁרָאוֹת בַּרְזֶל כְּבֵדוֹת.

זֶה הָיָה בֵּית הָאֲסוּרִים הָרוֹמָאִי. לְשָׁם, לְתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ הַנּוֹרָא הַזֶּה, הִשְׁלִיכוּ הָרוֹמָאִים הָאַכְזָרִים אֶת גְּדוֹל הַדּוֹר, הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ – רַבִּי עֲקִיבָא.

מַדּוּעַ? מִפְּנֵי שֶׁהָרוֹמָאִים גָּזְרוּ גְּזֵרָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל: ״אָסוּר לִלְמֹד תּוֹרָה!״. אַךְ רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁיָּדַע כִּי הַתּוֹרָה הִיא הַחַיִּים שֶׁלָּנוּ – הַמַּיִם שֶׁל הַדָּגִים – לֹא נִכְנַע. הוּא הִמְשִׁיךְ לְהַקְהִיל קְהִלּוֹת וּלְלַמֵּד תּוֹרָה, עַד שֶׁנִּתְפַּס מִתּוֹךְ מְסִירוּת נֶפֶשׁ שֶׁאֵין כְּמוֹתָהּ. וְכָךְ, הַנָּזִקֵן הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה מָצָא אֶת עַצְמוֹ סָגוּר מֵאֲחוֹרֵי דְּלָתוֹת בַּרְזֶל חֲלוּדוֹת.

הַתַּלְמִיד הַמָּסוּר וְהַשּׁוֹמֵר הָאַכְזָר

אֲבָל רַבִּי עֲקִיבָא לֹא הָיָה לְגַמְרֵי שָׁכוּחַ. הָיָה לוֹ תַּלְמִיד נֶאֱמָן וְאָהוּב עַד מְאֹד – רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הַגַּרְסִי. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לֹא פָּחַד מֵהָרוֹמָאִים. בְּכָל יוֹם, תַּחַת מַבָּטָם הַמְאַיֵּם שֶׁל הַחַיָּלִים בְּשִׁרְיוֹנֵי הַבַּרְזֶל וְהַחַרְבוֹת הַשְּׁלוּפוֹת, הוּא הָיָה מַגִּיעַ אֶל בֵּית הַסֹּהַר. בְּיָדוֹ הָאַחַת הֶחְזִיק סַל עִם מְעַט לֶחֶם יָבֵשׁ לְהַחֲיוֹת אֶת רַבּוֹ, וּבְיָדוֹ הַשֵּׁנִיָּה כַּד מַיִם מְלֵאִים עַד שְׂפָתוֹ. הַמַּיִם הָאֵלֶּה הָיוּ חַיָּיו שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא בַּצַּמָּאוֹן הַנּוֹרָא שֶׁל הַכֶּלֶא.

יוֹם אֶחָד, הָלַךְ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הַגַּרְסִי לְדַרְכּוֹ כְּהֶרְגֵּלוֹ. קוֹל פְּסִיעוֹתָיו הִדְהֵד בַּמִּסְדְּרוֹנִים. לְפֶתַע, יָצָא מוּלוֹ שׁוֹמֵר בֵּית הָאֲסוּרִים. עָנָק, אַכְזָרִי, וּמַבָּטוֹ זוֹעֵם.

״עֲצֹר!״ שָׁאַג הַשּׁוֹמֵר הָרוֹמָאִי, וַחֲנִיתוֹ צִלְצְלָה. ״לְאָן אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ?״

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לֹא נִרְתַּע. ״אֲנִי מֵבִיא אֹכֶל וּמַיִם לְרַבִּי עֲקִיבָא. תֵּן לִי לַעֲבֹר.״

הַשּׁוֹמֵר הֵצִיץ בְּכַד הַמַּיִם הַגָּדוֹל, וְעֵינָיו נִצְמְצוּ בַּחֲשָׁד. ״הַיּוֹם מֵיָמֶיךָ מְרֻבִּים מִדַּי!״ הוּא נָהַם. ״שָׁמָּא לַחְתֹּר אֶת חוֹמוֹת בֵּית הָאֲסוּרִים אַתָּה רָצֶה?! אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁתִּשְׁפֹּךְ הַרְבֵּה מַיִם עַל הָאֲדָמָה כְּדֵי לְרַכֵּךְ אוֹתָהּ וְלַחְפֹּר מְנָהָרַת מִלּוֹט לְרַבְּךָ?!״

הַשּׁוֹמֵר פָּשַׁט אֶת יָדוֹ הַגַּסָּה, חָטַף אֶת כַּד הַמַּיִם הַיָּקָר, וּבְרִשְׁעוּת גְּדוֹלָה הִטָּה אוֹתוֹ.

שְׁשְׁשׁ... קוֹל שְׁקִשּׁוּק הַמַּיִם נִשְׁמַע הֵיטֵב כַּאֲשֶׁר הֵם נִשְׁפְּכוּ וְנִסְפְּגוּ בַּעֲפַר הָאָרֶץ, מוֹתִירִים רֵיחַ שֶׁל בֹּץ רָטֹב וְאַכְזָבָה מָרָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הִבִּיט בְּאֵימָה עַל הַכַּד: הַשּׁוֹמֵר הִשְׁאִיר בּוֹ רַק כַּמּוּת קְטַנָּה, כְּמַעַט כְּלוּם – רַק כְּדֵי שְׁלִישׁ אוֹ חֲצִי מֵהַכַּמּוּת, דַּי בְּקֹשִׁי לְהַרְטִיב לָשׁוֹן צְמֵאָה וַחֲרֵבָה.

הַהַחְלָטָה בַּחֲשֵׁכָה

עָצוּב וּכְאוּב, נִכְנַס רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לְתָאוֹ הֶאָפֵל שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא. הַצַּדִּיק יָשַׁב בַּפִּנָּה, שְׂפָתָיו יְבֵשׁוֹת וּסְדוּקוֹת, צָמֵא לְמַיִם כְּאַיָּל בַּמִּדְבָּר. קָשֶׁה לְתָאֵר כַּמָּה צָמֵא אָדָם מְבֻגָּר שֶׁיּוֹשֵׁב בְּצִינוֹק מַחֲנִיק.

״יְהוֹשֻׁעַ,״ לָחַשׁ רַבִּי עֲקִיבָא, וְקוֹלוֹ הָיָה חַלָּשׁ מְאֹד. ״אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁזָּקֵן אֲנִי, וְחַיַּי תְּלוּיִים בְּחַיֶּיךָ; מַדּוּעַ אֵחַרְתָּ כָּל כָּךְ הַיּוֹם; אֵיפֹה הַמַּיִם?״

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הִנְמִיךְ אֶת מַבָּטוֹ, דְּמָעוֹת הֵחֵלּוּ לַעֲמֹד בְּעֵינָיו. הוּא הֵרִים אֶת הַכַּד הַכִּמְעַט־רֵיק, וְסִפֵּר לְרַבּוֹ עַל הַשּׁוֹמֵר הָרוֹמָאִי שֶׁחָשַׁד בּוֹ וְשָׁפַךְ אֶת הַמַּיִם.

רַבִּי עֲקִיבָא הִבִּיט בַּכַּד. הַמַּיִם הַמְּעַטִּים עָמְדוּ בַּתַּחְתִּית.

אָדָם רָגִיל בְּמַצָּב כָּזֶה הָיָה לוֹקֵחַ אֶת הַכַּד, שׁוֹתֶה בְּצִמָּאוֹן עַד הַטִּפָּה הָאַחֲרוֹנָה כְּדֵי לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשׁוֹ, וְאַחַר כָּךְ אוֹכֵל.

אֲבָל רַבִּי עֲקִיבָא הָיָה גְּדוֹל יִשְׂרָאֵל. לִפְנֵי הַלֶּחֶם, יֵשׁ הֲלָכָה: חַיָּבִים לִיטֹּל יָדַיִם!

״יְהוֹשֻׁעַ,״ אוֹמֵר רַבִּי עֲקִיבָא בְּקוֹל יַצִּיב שֶׁחָתַךְ אֶת הַחוֹשֶׁךְ. ״תֵּן לִי מַיִם... שֶׁאֶטֹּל יָדַי.״

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לֹא יָכוֹל הָיָה לְהַאֲמִין מַשֶּׁהוּ שׁוֹמֵעַ. הַלֵּב שֶׁלּוֹ זָעַק מִדְּאָגָה: ״רַבִּי! לִשְׁתּוֹת אֵין כָּאן מַסְפִּיק! הַמַּיִם שֶׁנִּשְׁאֲרוּ לֹא יַסְפִּיקוּ כְּדֵי לִשְׁבֹּר אֶת הַצִּמָּאוֹן שֶׁלְּךָ, וְאַתָּה רוֹצֶה לִשְׁפֹּךְ אוֹתָם עַל הַיָּדַיִם לִנְטִילָה?! הֲרֵי בְּלִי מַיִם תָּמוּת הַיּוֹם חֲלִילָה! אֲפִלּוּ מִצַּד הַהֲלָכָה, כְּשֶׁאֵין מַיִם כְּלָל, מֻתָּר אוּלַי לוֹתַר...״.

הַנְּצָחוֹן שֶׁל הָרוּחַ

הַקְשִׁיבוּ הֵיטֵב, יְלָדִים, לַתְּשׁוּבָה שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא. תְּשׁוּבָה שֶׁמְּהַדְהֶדֶת עַד הַיּוֹם בְּכָל בָּתֵּי הַמִּדְרָשׁ בָּעוֹלָם.

רַבִּי עֲקִיבָא אָסַף אֶת כֹּחוֹתָיו, יִשֵּׁר אֶת גַּבּוֹ הַכָּפוּף, עֵינָיו בָּרְקוּ בֶּאֱמוּנָה טְהוֹרָה, וְהוּא פָּסַק:

״וּמָה אֶעֱשֶׂה? הֲרֵי חֲבֵרַי תַּלְמִידֵי הַחֲכָמִים גָּזְרוּ שֶׁמִּי שֶׁאוֹכֵל בְּלִי לִיטֹּל יָדַיִם מְחֻיָּב מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם; עַל כֵּן, מוּטָב אָמוּת מִיתַת עַצְמִי בַּצָּמָא, וְלֹא אֶעֱבֹר עַל דַּעַת חֲבֵרַי; ״.

הוּא וִתֵּר עַל הַמַּיִם הַלָּלוּ – עַל הַחַיִּים שֶׁלּוֹ מַמָּשׁ! רַבִּי עֲקִיבָא לָקַח אֶת כַּד הַמַּיִם בְּיָדַיִם רוֹעֲדוֹת מֵחֻלְשָׁה. הוּא בֵּרַךְ ״אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם״, יָצַק מַיִם עַל יָמִין, וְיָצַק מַיִם עַל שְׂמֹאל. מַיִם טְהוֹרִים טִפְטְפוּ עַל רִצְפַּת הַצִּינוֹק וְהֵאִירוּ אֶת הַחוֹשֶׁךְ שֶׁל הָרוֹמָאִים. וְרַק אָז, כְּשֶׁיָּדָיו טְהוֹרוֹת, פָּרַס פְּרוּסַת לֶחֶם יְבֵשָׁה וְאָכַל מִתּוֹךְ קְדֻשָּׁה עֲצוּמָה.

חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁשָּׁמְעוּ עַל הַמַּעֲשֶׂה הַמַּדְהִים הַזֶּה, עָמְדוּ נִפְעָמִים וְאָמְרוּ: ״אִם בְּזִקְנוּתוֹ קַפְּדָן הוּא כָּל כָּךְ עַל הַמִּצְוֹת, מָה הָיָה בְּיַלְדוּתוֹ! וְאִם כָּךְ הוּא נוֹהֵג בְּבֵית הָאֲסוּרִים בְּסַכָּנַת חַיִּים – עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁהִקְפִּיד שֶׁלֹּא בְּבֵית הָאֲסוּרִים!״.

כָּךְ נִצְּחָה תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל אֶת רִשְׁעוּת רוֹמִי, עַל יְדֵי יָדָיו הַטְּהוֹרוֹת שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא.

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לגירוי והזדהות):

״ילדים, תארו לעצמכם שאתם נמצאים בטיול במדבר הלוהט. אתם מתים מצמא, הגרון כבר יבש, ויש לכם בבקבוק רק חצי כוס מים קטנה, המים האחרונים שלכם. פתאום מגיע זמן סעודה, ולפניכם פרוסת לחם. מה הייתם עושים במים – שותים כדי לרוות את הצמא, או נוטלים איתם ידיים?

היום נשמע על הגיבור הכי גדול של עם ישראל, שעמד בדיוק בניסיון הזה.״

ב. הֶעָרוֹת לְבִצּוּעַ וּסְטוֹרִיטֶלִינְג קוֹלִי:

ג. הַמְלָצוֹת לְמַצֶּגֶת (4 שקופיות בלבד, מוקפדות קדושה):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת - ״מִבְחַן הַנְּטִלָה שֶׁל כִּתָּה ___״:

הבא לכיתה נטלה גדולה, קערה ריקה ומגבת. העמד שני תלמידים להדגים ״נטילת ידיים מושלמת״ מול הכיתה (כמו לפני סעודת שבת או לחם) – שלוש פעמים על כל יד, מים מכסים את כל הכף, ללא דיבור בין הנטילה לברכה וכו׳. כל הכיתה שרה יחד את הברכה. בסוף, תן לילדים מדבקה או חותמת של ״ידיים טהורות – ממשיכים את רבי עקיבא״.

מקורות: תלמוד בבלי: מסכת עירובין, דף כ״א עמוד ב׳ (״מעשה ברבי עקיבא שהיה חבוש בבית האסורין והיה רבי יהושע הגרסי משרתו...״). כה עשו חכמינו: חלק ב׳, פרק ״רבי עקיבא בבית האסורים (זהירות בדברי חכמים)״, עמוד 49. (כפי שמופיע במקורות הנתונים ביומני קבצי הלימוד שהובאו).

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "להלן מערך שיעור וסיפור חינוכי, רגשי ומרתק על רבי עקיבא בבית האסורים ומסירות נפשו על נטילת ידיים." — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "הוּא הִמְשִׁיךְ לְהַקְהִיל קְהִלּוֹת וּלְלַמֵּד תּוֹרָה, עַד שֶׁנִּתְפַּס מִתּוֹךְ מְסִירוּת נֶפֶשׁ שֶׁאֵין כְּמוֹתָהּ."?

ג. כיצד הגיב רבי עקיבא למצב המתואר: "הַשּׁוֹמֵר פָּשַׁט אֶת יָדוֹ הַגַּסָּה, חָטַף אֶת כַּד הַמַּיִם הַיָּקָר, וּבְרִשְׁעוּת גְּדוֹלָה הִטָּה אוֹתוֹ."?

ד. מה השתנה בין "אָדָם רָגִיל בְּמַצָּב כָּזֶה הָיָה לוֹקֵחַ אֶת הַכַּד, שׁוֹתֶה בְּצִמָּאוֹן עַד הַטִּפָּה הָאַחֲרוֹנָה כְּדֵי..." לבין "הוּא וִתֵּר עַל הַמַּיִם הַלָּלוּ – עַל הַחַיִּים שֶׁלּוֹ מַמָּשׁ!"?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "אתם מתים מצמא, הגרון כבר יבש, ויש לכם בבקבוק רק חצי כוס מים קטנה, המים האחרונים שלכם."?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. להלן מערך שיעור וסיפור חינוכי, רגשי ומרתק על רבי עקיבא בבית האסורים ומסירות נפשו על נטילת _____ .

ב. הַדָּבָר הַיָּחִיד שֶׁאֶפְשָׁר לִשְׁמֹעַ הוּא טִפְטוּף אִטִּי שֶׁל מַיִם מֵהַתִּקְרָה הָרִטֵּבָה וְצִלְצוּל שַׁרְשְׁרָאוֹת בַּרְזֶל _____.

ג. הוּא הִמְשִׁיךְ לְהַקְהִיל קְהִלּוֹת וּלְלַמֵּד תּוֹרָה, עַד שֶׁנִּתְפַּס מִתּוֹךְ מְסִירוּת נֶפֶשׁ שֶׁאֵין _____.

ד. בְּיָדוֹ הָאַחַת הֶחְזִיק סַל עִם מְעַט לֶחֶם יָבֵשׁ לְהַחֲיוֹת אֶת רַבּוֹ, וּבְיָדוֹ הַשְּׁנִיָּה כַּד מַיִם מְלֵאִים עַד _____.

ה. הַשּׁוֹמֵר פָּשַׁט אֶת יָדוֹ הַגַּסָּה, חָטַף אֶת כַּד הַמַּיִם הַיָּקָר, וּבִרְשְׁעוּת גְּדוֹלָה _____ אוֹתוֹ.

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
הַדָּבָר הַיָּחִיד שֶׁאֶפְשָׁר לִשְׁמֹעַ הוּא טִפְטוּף אִטִּי שֶׁל מַיִם מֵהַתִּקְרָה הָרִטֵּבָה וְצִלְצוּל שַׁרְשְׁרָאוֹת בַּרְזֶל כְּבֵדוֹת.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: בְּיָדוֹ הָאַחַת הֶחְזִיק סַל עִם מְעַט לֶחֶם יָבֵשׁ לְהַחֲיוֹת אֶת רַבּוֹ, וּבְיָדוֹ הַשְּׁנִיָּה כַּד מַיִם מְלֵאִים עַד שְׂפָתוֹ.	□	□	
הַצַּדִּיק יָשַׁב בַּפִּנָּה, שְׂפָתָיו יְבֵשׁוֹת וּסְדוּקוֹת, צָמֵא לְמַיִם כְּאַיָּל בַּמִּדְבָּר.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: תְּשׁוּבָה שֶׁמְּהַדְהֶדֶת עַד הַיּוֹם בְּכָל בָּתֵּי הַמִּדְרָשׁ בָּעוֹלָם.	□	□	
וְרַק אָז, כְּשֶׁיָּדָיו טְהוֹרוֹת, פָּרַס פְּרוּסַת לֶחֶם יְבֵשָׁה וְאָכַל מִתּוֹךְ קְדֻשָּׁה עֲצוּמָה.	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ יְהוֹשֵׁעַ,״ לָחַשׁ רַבִּי עֲקִיבָא, וְקוֹלוֹ הָיָה חַלָּשׁ מְאֹד.

□ להלן מערך שיעור וסיפור חינוכי, רגשי ומרתק על רבי עקיבא בבית האסורים ומסירות נפשו על נטילת ידיים .

□ בסוף, תן לילדים מדבקה או חותמת של ״ידיים טהורות – ממשיכים את רבי עקיבא״.

□ בְּכָל יוֹם, תַּחַת מַבָּטָם הַמְּאַיֵּם שֶׁל הַחַיָּלִים בְּשִׁרְיוֹנֵי הַבַּרְזֶל וְהַחֲרָבוֹת הַשְּׁלוּפוֹת, הוּא הָיָה מַגִּיעַ אֶל בֵּית הַסֹּהַר.

□ רַבִּי עֲקִיבָא לָקַח אֶת כַּד הַמַּיִם בְּיָדַיִם רוֹעֲדוֹת מֵחֻלְשָׁה.

לפני ואחרי

מה קרה לפני: ״יְהוֹשֵׁעַ,״ לָחַשׁ רַבִּי עֲקִיבָא, וְקוֹלוֹ הָיָה חַלָּשׁ מְאֹד.״?

מה קרה אחרי: ״רַבִּי עֲקִיבָא לָקַח אֶת כַּד הַמַּיִם בְּיָדַיִם רוֹעֲדוֹת מֵחֻלְשָׁה.״?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
בְּיָדוֹ הָאַחַת הֶחְזִיק סַל עִם מְעַט לֶחֶם יָבֵשׁ לְהַחֲיוֹת אֶת רַבּוֹ, וּבְיָדוֹ הַשֵּׁנִיָּה כַּד מַיִם מְלֵאִים עַד שְׂפָתוֹ.		
תְּשׁוּבָה שֶׁמְּהַדְהֶדֶת עַד הַיּוֹם בְּכָל בָּתֵּי הַמִּדְרָשׁ בָּעוֹלָם.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "בבית האסורים — עסק במים ראשונים" על רבי עקיבא? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "הַצַּדִּיק יָשַׁב בַּפְּנִינָה, שְׂפָתָיו יְבֵשׁוֹת וּסְדוּקוֹת, צָמֵא לְמַיִם כְּאַיָּל בַּמִּדְבָּר.".

ג. אילו רבי עקיבא לא היה פועל כפי שמתואר ב־"הוּא וְתֵר עַל הַמַּיִם הַבָּלְלוּ – עַל הַחַיִּים שֶׁלּוֹ מַמָּשׁ!" — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "אתם מתים מצמא, הגרון כבר יבש, ויש לכם בבקבוק רק חצי כוס מים קטנה, המים האחרונים שלכם." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. להלן מערך שיעור וסיפור חינוכי, רגשי ומרתק על רבי עקיבא בבית האסורים...

2. וְכָךְ, הַזָּקֵן הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה מָצָא אֶת עַצְמוֹ סָגוּר מֵאֲחוֹרֵי...

3. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הִבִּיט בְּאֵימָה עַל הַכַּד: הַשּׁוֹמֵר הִשְׁאִיר...

4. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לֹא יָכוֹל הָיָה לְהַאֲמִין מַשֶּׁהוּ שׁוֹמֵעַ.

5. מַיִם טְהוֹרִים טִפְטְפוּ עַל רִצְפַּת הַצִּינוֹק וְהֵאִירוּ אֶת...

6. בסוף, תן לילדים מדבקה או חותמת של "ידיים טהורות – ממשיכים את רבי עקיבא".

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "הַשּׁוֹמֵר פָּשַׁט אֶת יָדוֹ הַגַּסָּה, חָטַף אֶת כַּד הַמַּיִם הַיָּקָר, וּבְרִשְׁעוּת גְּדוֹלָה הִטָּה אוֹתוֹ.".

☐ **מכתב:** כתבו לרבי עקיבא בעקבות "תְּשׁוּבָה שֶׁמְּהַדְהֶדֶת עַד הַיּוֹם בְּכָל בָּתֵּי הַמִּדְרָשׁ בָּעוֹלָם.".

☐ **דרשיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "וְרַק אָז, כְּשֶׁיָּדָיו טְהוֹרוֹת, פָּרַס פְּרוּסַת לֶחֶם יְבֵשָׁה וְאָכַל מִתּוֹךְ קְדֵשָׁה עֲצוּמָה.".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "בבית האסורים — עסק במים ראשונים".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
בְּיָדוֹ הָאַחַת הֶחְזִיק סַל עִם מְעַט לֶחֶם יָבֵשׁ לְהַחֲיוֹת אֶת רַבּוֹ, וּבְיָדוֹ הַשְּׁנִיָּה…		
הוּא וְתֵר עַל הַמַּיִם הַלָּלוּ – עַל הַחַיִּים שֶׁלּוֹ מַמָּשׁ!		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה רבי עקיבא פעל באירוע "אָדָם רָגִיל בְּמַצָּב כָּזֶה הָיָה לוֹקֵחַ אֶת הַכַּד, שׁוֹתֶה בְּצִמָּאוֹן עַד הַטִּפָּה הָאַחֲרוֹנָה כְּדֵי לְהַחֲיוֹת אֶת..."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "בבית האסורים — עסק במים ראשונים".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מרבי עקיבא ומן המעשה "בבית האסורים — עסק במים ראשונים" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15